

COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO

NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Zaak CvB 24-01, mevrouw A., appellante, klagster in eerste aanleg tegen mevrouw drs. B., verweerster, inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO met nummer CvT23-08.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling

- De heer mr. D. Beltman, voorzitter
- Mw. M.Z. Valkenburg-Waringa MSc, lid
- Mw. F.M. Engelberts MSc, lid.

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode 2017 van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht (CvT) ontving op 11 oktober 2023 een klachtschrift van appellante. Het CvT heeft hiervan op 26 maart 2024 uitspraak gedaan. De uitspraak is op deze zelfde datum verzonden aan partijen. Het CvT oordeelde de klacht ongegrond.

De klacht betrof een uitspraak die verweerster volgens appellante op 5 juli 2021 zou hebben gedaan over de vraag of de dochter van appellante, destijds 15 jaar oud, zelf zou mogen kiezen bij welke ouder zij wil wonen.

Appellante heeft verweerster op 9 oktober 2023 geconfronteerd met deze vermeende uitspraak met de vraag of zij zich dat nog kon herinneren.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het CvT, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het CvT over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Appellante is tegen de uitspraak van het CvT in beroep gekomen bij beroepsschrift van 6 mei 2024.

Verweerster heeft bij monde van haar advocaat, de heer mr. G.P. Wempe, hierop gereageerd met haar verweerschrift van 24 juni 2024.

Op 27 september 2024 vond een hoorzitting plaats in aanwezigheid van beide partijen.

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het beroepsschrift is ontvangen binnen de beroepstermijn na de toezending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. Het standpunt van appellante

1.1 Appellante geeft in haar beroepsschrift aan dat zij het niet eens is met de uitspraak van het College van Toezicht. Zij refereert aan het gesprek met verweerster op 5 juli 2021, in aanwezigheid van haar dochter en haar ex-partner, vader van haar dochter.

Zij citeert uit dat gesprek de vraag van haar ex-partner aan verweerster:

“Hoe zit dat wettelijk eigenlijk, mag [naam dochter] zelf kiezen bij wie ze wil wonen?”

En het antwoord van verweerster hierop:

“Ja hoor, [naam dochter] mag zelf kiezen bij wie ze wil wonen”

1.2 Vanaf dat moment is haar dochter bij vader gaan wonen.

Appellante en haar ex-partner hebben de uitspraak van verweerster voor waar aangenomen. Appellante vindt dat verweerster op de hoogte zou moeten zijn van de wettelijke regels.

1.3 De consequentie is geweest dat appellante haar normen en waarden niet aan haar dochter mee heeft kunnen geven. Vader is weinig thuis en haar dochter is daardoor te vroeg losgelaten in haar ontwikkeling. Aan haar dochter is het signaal afgegeven dat haar moeder minder waard is.

Appellante heeft het er erg moeilijk mee dat haar dochter destijds van haar is weggenomen.

1.4 Appellante doet in haar beroepsschrift het aanbod om haar ex-partner en haar dochter te laten getuigen over de betreffende uitspraak in het gesprek met verweerster op 5 juli 2021.

2. Het standpunt van verweerster

2.1 Verweerster geeft aan dat appellante in haar beroepsschrift geen nieuwe gronden aanvoert.

Verweerster benadrukt dat zij niet gezegd kan hebben dat de dochter zelf haar verblijfplaats mocht kiezen.

Verweerster was op de eerste plaats op de hoogte van de wettelijke gezagsregeling. Zij is veelvuldig betrokken na echtscheidingen en is zich voortdurend bewust van loyaliteitsconflicten bij kinderen. Zij weet dat zij met de uitspraak zoals aan haar toegeschreven het belang van de dochter verregaand zou schaden. Om die reden kan zij die uitspraak niet zo gedaan hebben.

2.2 Haar rapportages van de gesprekken wijzen ook niet op een eigen keuzemogelijkheid voor de dochter. In de rapportage van een gesprek met de dochter op 14 juni 2021 staat: *“Gaat goed. [naam dochter] denkt erover om permanent bij vader te gaan wonen en af en toe een weekend naar moeder. Dat gaat haar meer rust geven denkt zij. Wil zij graag. Bespreken met vader en met moeder heb ik haar geadviseerd.”*

In de rapportage over het laatste gesprek van 5 juli 2021 met dochter, vader en moeder heeft verweerster geschreven:

“Ouders en [naam dochter] samen gesproken. [naam dochter] wil bij haar vader gaan wonen en dan af en toe naar moeder. Moeder heeft hier problemen mee. Zij is de “verliezende” ouder geeft ze aan. Ouders advies gegeven om na te denken en het binnenkort weer eens met elkaar te bespreken.”

Wanneer de dochter de knoop had kunnen doorhakken, was er geen reden om de ouders te adviseren er nog eens over na te denken.

Overigens was er een ouderschapsplan. Zo'n plan wordt vanzelfsprekend niet opgesteld wanneer een kind beslissende invloed zou hebben.

Verweerster stelt dat appellante in redelijkheid niet heeft kunnen concluderen dat de mening van de dochter doorslaggevend was.

2.3 Verweerster stelt dat appellante niet heeft aangegeven waarom haar vermeende uitspraak klachtwaardig zou zijn.

Een onjuiste mededeling zou onzorgvuldig kunnen worden geacht op grond van artikel 10, lid 3 van de Beroepscode: *“De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder”*.

Het moet dan wel een onjuiste mededeling zijn in het kader van het professioneel handelen van de pedagoog. Dit professioneel of beroepsmatig handelen wordt omschreven als: “*ieder handelen of nalaten verricht in de hoedanigheid van pedagoog.*”

De vraag naar de beslissingsbevoegdheid bij minderjarigen is een juridische vraag en geen vraag voor een pedagoog. Verweerster stelt daarom dat van een overtreding van de normen uit de beroepscode geen sprake lijkt te zijn.

2.5 Over het getuigenaanbod van appellante stelt verweerster dat het belang van de dochter zich uitdrukkelijk verzet tegen het horen van haar en vader als getuige en dat zij hiertegen beschermd dient te worden. Tevens zijn vader en de dochter belanghebbend bij een goede verhouding met appellante en zouden zij haar in hun getuigenis ter wille willen zijn.

3. De beslissing van het College van Beroep over het getuigenaanbod

Bij besluit van 25 juli 2024 heeft het College besloten de aangeboden getuigen niet toe te laten.

Het College heeft deze beslissing als volgt gemotiveerd.

- Het betreffende gesprek is inmiddels ruim drie jaar geleden. Vanwege het tijdsverloop is het College van oordeel dat verklaringen van getuigen redelijkerwijs niet ondersteunend zullen zijn aan de beoordeling van deze zaak.
- De dochter kan door de wens van appellante om haar te laten getuigen tijdens de zitting expliciet in de positie worden gebracht dat zij de volledige verantwoordelijkheid voelt voor de gevolgen die haar keuze heeft gehad voor de problematiek van appellante. De getuigenis van haar vader zal haar hier niet van kunnen verlichten. Wanneer hij getuigt ter ondersteuning van het standpunt van appellante kan hij niet anders dan het gevolg van de keuze van zijn dochter volledig voor haar rekening te laten komen. Dit acht het College niet in het belang van de dochter van appellante.

4. De Hoorzitting

4.1 Appellante brengt, voor zover relevant voor de beoordeling, tijdens de hoorzitting het volgende naar voren.

Zij heeft, doordat haar dochter bij vader is gaan wonen, haar niet gezamenlijk met vader kunnen opvoeden. Ze heeft haar waarden en normen niet aan haar dochter kunnen overdragen en zij vindt dat haar dochter heeft te veel vrijheid gehad bij vader. Dit is niet goed geweest voor haar dochters ontwikkeling en appellante heeft hiervan wonden opgelopen.

Het klopt dat zij de juistheid van de uitspraak van verweerster niet heeft gecheckt.

Verweerster gebruikte het woord 'wettelijk' en zij dacht dat dit dan boven het ouderschapsplan stond. Appellante was daarnaast door haar eigen situatie niet in staat om de uitspraak nader te checken.

In het gesprek op 9 oktober 2023, toen appellante verweerster confronteerde met haar uitspraak, was zij duidelijk, maar niet heel boos, zoals verweerster aangeeft.

4.2 Verweerster brengt, voor zover relevant voor de beoordeling, tijdens de hoorzitting het volgende naar voren.

Het was verweerster duidelijk dat er een loyaliteitskwestie speelde. De dochter was graag bij vader, zij heeft met de dochter gesproken over hoe ze het ook fijn bij moeder kon hebben.

De verslaglegging van het gesprek op 5 juli 2021 geeft geen aanleiding om te veronderstellen dat verweerster de verweten uitspraak heeft gedaan.

Er lag een ouderschapsplan, het is ook nooit aan verweerster geweest om daar uitspraak over te doen. Het gesprek op 5 juli 2021 was het laatste gesprek.

Als verweerster had geweten dat de dochter bij vader was gaan wonen, dan was zij hierover in gesprek gegaan.

Appellante belde twee jaar later voor een afspraak voor haar dochter. Verweerster vond dit goed, de relatie met de dochter was altijd goed geweest. Appellante liet vlak daarvoor weten

dat ze zelf kwam. Verweerster stemde hiermee in. Appellante was volgens haar zeer boos tijdens het gesprek. Toen appellante haar relaas begon schrok verweerster enorm. Ze heeft gereageerd met een ongelukkige uitlating in de trant van “Als dat zo was dan dacht ik dat”. Daarna heeft zij de rapportage erbij gepakt, en bleek dat het niet zo was gegaan.

5. Het juridisch kader

In de uitspraak van het College van Toezicht is het juridisch kader rondom de keuze van de verblijfplaats van de minderjarige uitgelegd.

Het College van Toezicht heeft niet aangegeven aan welk artikel of artikelen van de Beroepscode de klacht van verweerster zijn getoetst.

Het College van Beroep begrijpt uit de klacht dat deze gaat over zorgvuldig handelen zoals benoemd in artikel 10 van de Beroepscode 2017, in het bijzonder lid 3 van dat artikel:

De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens eenieder.

6. Beoordeling van het beroep

6.1 Het derde lid van artikel 10 van de Beroepscode stelt een zorgvuldigheidsnorm. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens eenieder.

Het doen van een bepaalde uitlating kan strijd met deze zorgvuldigheidsnorm opleveren.

Dat wat de pedagoog stelt in gesprekken met de cliënt, kan door de cliënt voor waarheid aangenomen worden, juist vanwege de positie van de pedagoog ten opzichte van de cliënt. Een uitlating kan dan voor de cliënt grote gevolgen hebben.

De pedagoog moet zich van deze positie bewust zijn, de grenzen van zijn eigen deskundigheid bewaken en deze ook duidelijk maken in de professionele relatie.

6.2 Appellante blijft in beroep bij haar standpunt dat in het gesprek op 5 juli 2021 door verweerster is gezegd dat haar dochter zelf zou mogen kiezen of zij bij vader of moeder wil wonen. In eerste aanleg heeft appellante gesteld dat uit de reactie van verweerster op 9 oktober 2023 is gebleken dat zij dit inderdaad gezegd heeft.

Appellante heeft in beroep geen nadere of andere onderbouwing gegeven dan zij in eerste aanleg heeft gedaan.

6.3 De rapportage van verweerster geeft geen aanknopingspunt voor de stelling van appellante.

Verweerster heeft weliswaar in haar reactie op 9 oktober een uitlating gedaan die uitgelegd zou kunnen worden als een erkenning van hetgeen zij gezegd zou hebben. Verweerster heeft echter gemotiveerd aangegeven dat zij overrompeld was door appellante over een gesprek dat ruim twee jaar eerder had plaatsgevonden.

De overwegingen hierover van het College van Toezicht worden door het College van Beroep gevolgd.

De reactie van verweerster op de vraag die appellante op 9 oktober 2023 stelde was weliswaar ongelukkig, maar alleen op grond van deze reactie kan niet worden vastgesteld dat verweerster de bewuste uitspraak in een gesprek van ruim twee jaar eerder werkelijk heeft gedaan. Het verslag van destijds geeft hier ook geen aanknopingspunten voor.

6.4 Gelet op het bovenstaande kan het College van Beroep niet vaststellen of de uitspraak van verweerster, zoals appellante deze stelt, feitelijk is gedaan. Het College komt daarom niet toe aan de beoordeling of verweerster al dan niet zorgvuldig heeft gehandeld in de zin van artikel 10, derde lid, van de Beroepscode.

Het beroep is ongegrond. De uitspraak van het College van Toezicht blijft in stand.

6.5 Het College van Beroep wil ten overvloede het volgende aan verweerster meegeven.

De hulpverleningsrelatie met de dochter was in oktober 2023 ruim twee jaar daarvoor reeds afgerond. Verweerster had er goed aan gedaan om, al is de hulpverlening door een praktijkondersteuner van de huisarts van laagdrempelige aard, de professionele distantie

beter te bewaken. Nu de moeder van haar cliënte weer contact zocht na langere tijd, lag het op de weg van verweerster om eerst te onderzoeken welke hulpvraag er op dat moment nog lag. Daarmee had verweerster zichzelf mogelijk kunnen behoeden voor het ontstaan van situaties zoals deze, waarin zij, doordat zij overrompeld was, een ongelukkige uitspraak heeft gedaan.

Aldus gedaan op 18 november 2024,

College van Beroep,

De heer mr. D. Beltman,
voorzitter

mevrouw mr. drs. J. Pfeiffer
ambtelijk secretaris